

תרעז. גירסת המלה 'ונקרא'ה

שאלה: כיצד נהגו לקרוא את המילה 'ונקרא'ה' (אסתר ב,ד): האם וְנִקְרָאָהּ, או וְנִקְרָאָה (כמו וְנִקְרָאָה)?

תשובה: ברוב המקומות נהגו לקרוא וְנִקְרָאָהּ, אולם בעיר צפרו, מראכש, דמנאת ובעוד מספר מערי הדרום גרסו את האות ר' בחטף-קמץ וגרסו: וְנִקְרָאָה⁷⁷².

תרעה. אומרים באמרם כאמרם

שאלה: בפרק ג פסוק ד במגילת אסתר כתוב: 'ויהי באמרם' (קרי: כְּאִמְרָם) אליו' וגו', באילו ערים ומדוע, נהגו שהחזן קורא גם את הכתיב וגם את הקרי?

תשובה: במראכש ובערי הדרום נהגו לומר 'באמרם' כאמרם', אולם ברוב שאר הערים גרסו רק באמרם - בבי"ת בלבד. והטעם למנהג מראכש וערי הדרום: בספר 'מנחת שי' על מגילת אסתר על פסוק זה מובא מדרש: "אמר המן למרדכי: למה אינך כורע ומשתחוה לי, וכי אתה גדול מיעקב זקנך שהשתחוה הוא וביתו לעשו זקנו כ"ב השתחויות: ארבע נשיו, ואחד עשר ילדיו השתחויה אחת לכל אחת מהן - הרי ט"ו, ויעקב עצמו שבע פעמים - הרי כ"ב, וזהו באמרם בבי"ת; ואומרים עוד כאמרם - בכ"ף, שהוא מה שהשיב מרדכי: בנימין זקני לא נולד בעת ההיא ולא השתחוה". ולכן היו מקומות שנהגו לומר את שתי הנוסחאות, כדי לצאת ידי שניהם⁷⁷³.

הדפוס
13676

— אַם לַמִּסֶּדֶת —

כן - מכיון שהוא מייצג את עמלק וזרעו, וכנגדו נצטוינו למחות את שמו ולא לשכוח את שעשה לנו בצאתנו ממצרים. וכן העיד על מנהג זה במרוקו, הגאון רבי יוסף בן נאים בספרו 'נוהג בחכמה' (עמוד קנז).

⁷⁷². בכל המקורות הניקוד הוא וְנִקְרָאָהּ, אולם בעל 'מנחת שי' הביא שבספר אחד כתוב וְנִקְרָאָהּ, הרי"ש בחטף-קמץ. וכגירסה יחידה זו גורסים בצפרו, במראכש ובדמנאת. כן מסר לי החכם הותיק רבי חנניה אזולאי הי"ו, תושב העיר מראכש ויליד דמנאת, שכך הוא עצמו נהג לגרוס למעלה מארבעים שנה, בהיותו חזן בבית הכנסת אלפאסיין וצלאת אלעזאמא במראכש.

⁷⁷³. כאמור, סיבת הכפילות היא משום הרמז שנמצא במדרש, אולם לא כפלו משום הקרי וכתיב, לכן בשאר הקרי וכתיב לא נהגו בשום מקום להכפיל. כך מסר לי החכם והחזן הותיק רבי חנניה אזולאי הי"ו, תושב העיר מראכש ויליד דמנאת, שכך הוא עצמו נהג למעלה מחמישים שנה, בהיותו חזן בבית הכנסת אל פאסיין וצלאת אלעזאמא במראכש.